

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 182/2020
26.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА из ..., кога заступа пуномоћник Милан В. Лазаревић, адвокат из ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 23 У 14647/19 од 07.05.2020. године, са противном странком Владом Републике Србије, у предмету разрешења дужности помоћника министра, у нејавној седници већа одржаној дана 26.11.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба подносиоца захтева поднета против решења Владе Републике Србије 24 број ../19 од 29.08.2019. године, којим је тужилац, овде подносилац захтева за преиспитивање судске одлуке разрешен дужности помоћника министра ... – Сектора за ... са 05.03.2015. године и одређено да се решење објави у „Службеном гласнику Републике Србије“.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде поднетом због повреде закона и других прописа и повреде правила поступка, подносилац наводи да је Управни суд у побијаној пресуди погрешно применио одредбу члана 179. Закона о државним службеницима и одредбе 30, 78. и 79. Закона о изменама и допунама Закона о државним службеницима. Сматра и да је погрешан закључак да је тужени управни орган поступио у свему по примедбама из пресуде Управног суда 3 У 5347/18 од 20.06.2019. године. Понавља наводе тужбе да је на положај помоћника министра ... постављен решењем 24 број ../14 од 31.07.2014. године, те да се погрешно узима да није имао статус државног службеника на положају. Истиче да су веома сужено тумачене и одредбе члана 66. став 2. Закона о државним службеницима, које се односе на обавезност интерног конкурса када положај попуњава Влада, при чему се поставља питање достављања доказа о постојању конкурса, као и покретање поступка против одговорних лица због његовог неспровођења. Наводи да Управни суд и орган управе у току поступка нису поштовали начело саслушања странке и да му није омогућено да се детаљно усмено изјасни о правно релевантним чињеницама. Предложио је да суд захтев уважи и побијану пресуду укине.

Противна странка, у одговору на захтев, предлаже да суд исти одбије као неоснован.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, правилно је поступио тужени орган када је донео оспорено решење. Ово стога што је разлог за разрешење тужиоца постављење вршиоца дужности помоћника министра у Сектору за ... дана 05.03.2015. године, до када је тужилац наставио са радом на радном месту које је положај сагласно члану 30. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о државним службеницима. Управни суд је ценио као неоснован навод тужбе да је тужилац решењем 24 број ../14 од 31.07.2014. године постављен на положај помоћника министра ... – Сектора за Ово са разлога што је наведено решење донето са позивом на одредбу члана 179. став 2. Закона о државним службеницима, при чему тужилац није био постављен на положај у складу са одредбама Закона о државним службеницима које се односе на попуњавање положаја након спроведеног интерног, односно јавног конкурса. Управни суд је нашао и да је тужени орган у поступку доношења оспореног решења у свему поступио по примедбама из раније пресуде Управног суда 3 У 5347/18 од 20.06.2019. године.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је иста донета без повреда правила поступка и уз правилну примену материјалног права.

Одредбом члана 43. став 2. Закона о Влади ("Службени гласник РС" бр. 55/05... 44/14) прописано је да Влада решењем одлучује о постављењима, именованима и разрешењима, у управним стварима и другим питањима од појединачног значаја.

Одредбом члана 179. став 1. Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05... 104/09) прописано је да до постављења државних службеника на положаје, постављена и именована лица у државним органима, чија радна места постају положаји, настављају рад према прописима који су важили на дан њиховог постављења укључујући и правила за случај престанка дужности. Према ставу 2. истог члана, ако постављеном или именованом лицу дужност престане пре постављења државног службеника на положај, ново постављење или именовање спровешће се према прописима који су важили на дан постављења или именовања лица коме је дужност престала.

Одредбом члана 30. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ број 99/14) прописано је да решења којима се постављају вршиоци дужности на положаје који по ступању на снагу овог закона нису попуњени, донеће се најкасније у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона. Према ставу 2. истог члана, постављена лица у државним органима на радним местима која су положај настављају са радом до постављења вршиоца дужности на положај, односно до попуњавања положаја.

Полазећи од цитираних прописа и како је 05.03.2015. године на положај помоћника министра ... – Сектор за ... постављен вршилац дужности, Врховни касациони суд налази да је правилна оцена Управног суда да је оспорено решење туженог о разрешењу тужиоца са тим датумом донето правилном применом цитираног члана 30. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о државним службеницима, због чега су супротни наводи захтева неосновани.

Неоснован је навод подносиоца захтева да је имао статус државног службеника на положају, јер то не произлази из решења о његовом постављењу за помоћника министра ... – Сектор за ... од 31.07.2014. године, нити стања у списима, а ни сам подносилац захтева у захтеву, нити током управног спора, не наводи да је доношењу решења о његовом постављењу претходио поступак попуњавања положаја на начин

како је регулисано одредбама чл. 66. - 74. Закона о државним службеницима, према којима се ради попуњавања положаја спроводи интерни или јавни конкурс.

Наводи захтева којима се указује на незаконитост решења од 05.03.2015. године о постављењу вршиоца дужности помоћника министра могу бити од значаја у поступку оцене законитости тог решења, уколико до тог поступка дође, али су без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења о разрешењу.

Управни суд је у побијаној пресуди навео разлоге којима се руководи приликом решавања предмета спора без расправе, које у свему прихвата и Врховни касациони суд.

Имајући у виду све изложено, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 26.11.2021. године, Узп 182/2020

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић